

ELŐFIZETÉSI FELTÉTELEK.

HÁZHOZ KÜLDVE:

Egész évre . 5 frt — kr.
Félévre . . 2 frt 50 kr.
Hivatalok, községek, köz-
ségi jegyzők és tanítók
részére egész évre 3 frt.

Az előfizetések
postautalvánnyal
eszközölendők.

Egyes számok 10 kr-jaival
kaphatók a kiadóhiva-
talban.

GÖMÖR

TÁRSADALMI, SZÉPIRODALMI ÉS VEGYES TARTALMU HETILAP.

HIRDETÉSEK.

Négyhasábos petit-sor
egyszeri közléseért 7 kr.
kétszeriért 6 kr., több-
szoriért 5 kr. fizetendő.
Bélyegdíj minden egyes
beiktatásért 30 kr.

A NYILTTÉRBE:

minden 4-hasábos gar-
mond sor díja 15 kr.
Hirdetők, előfizetők
vagy gyakori hirdetők
tetemes díjkezdmény-
ben részesülnek.

A kéziratok a szerkesztőséghez (Rózsa-utca
3. sz.) küldendők — Kéziratok vissza nem adatnak
Felelős szerkesztő: FRÁTER SÁMUEL.

Megjelenik hetenkint egyszer,

— VASÁRNAP. —

A hirdetések, előfizetések, reklamációk,
a kiadóhivatalba (Kossuth-utca 7. sz.) intézendők.
Laptulajdos: DRASKÓCZY LÁSZLÓ.

A nemzet gyásza.

Minden országnak szüksége van „nagy“
emberekre, de tán egyiknek sem annyira, mint
Magyarországnak, a hol mindinkább tünemény-
szerűvé válik az igazán „nagy“ hazafi.

Hajdan bosszút lihegő ellenség özöne,
kapzsi szomszédok kaján fondorlata, röv. látó
államférfiak rögeszméi ellen, a nemzet száza-
dokon át sikeresen megvédte magát, területét
s intézményeit, mert minden fia híven, élete
arán is őrizte ősei örökét, — ma érdemül
tudatik be a kötelességek mindennapi, egy-
hangu teljesítése is, annyira, hogy szinte ne-
hezen várjuk egy-egy esemény évtizedes for-
dulóját — — — az örömlakoma végett, me-
lyen sietünk egymást kölcsönösen agyba-főbe
magasztalni.

Az ilyen korban mérhetlen a veszteség, ha
közéletünk olyan alakja tűnik le, ki szívvel,
lélekkel, minden erejével csak arra törekedett,
hogy nemzetét, hazáját iparában tegye erőssé
a nemzetek versenyző küzdelmeiben.

Azért oly általános a gyász Baross
Gábor elhunytá felett, ki nem szóharczal,
nem keserű hangokba öntött panaszok által,
nem pusztá igéretekkel, de nagyszabásu terv
szerint, elhatározó tettekkel, megfeszített erő-

vel, önfeláldozó szorgalommal hordott követ
kő után a nemzeti nagyság épületének alap-
jaihoz.

De hát kevesen voltak őszinte követői;
a nagy arányu épületet nem maradt ideje be-
tetőzni, s kérdés, ha lesz-e ki e művet a
tervhez méltóan tudná befejezni?!

Mert minister csak akad, hanem igazán
„nagy“ ember, a milyen Baross volt, az ma
már nagy ritkán születik.

Azért olyan mérhetetlen a nemzet gyásza
azon koporsó felett, melyben egy rendkívül
érdemekkel gazdag fia elröppent lelkének földi
hüvelye nyugszik előttünk.

Nemes szelleme örökké hazánk jövője
felett, az utódok kövessék — ha tudják —
nyomdokait.

A nemzet gyermekei pedig kegyelettel
fognak megemlékezni a magyar „vas szívű“
ministerről, ki hazája újabb történetének lap-
jaira szilárd kézzel, soha nem muló fényű be-
tükkel írta fel egyszerű nevét.

Emléke a többi nagyokéval, élni fog,
míg a hármal felé magyar szó hang-
zik a négy folyó partjairól.

Feled-e — vagy Rimaszécs?

Minden jól kormányzott államban elfo-
gadott elv: hogy az adózó nép megkö-
vetelheti maga számára mindazon

feltételeket, melyek boldogulásához
szükségesek és az adott viszonyok
közt biztosíthatók.

Ez elv jutott gyakorlati kifejezésre ha-
zánkban is akkor, midőn a közigazgatási és
törvénykezési területek központjai nálunk uja-
ban megállapítottak; mert kétségtelen, mi-
szerint a hatóságok akkénti csoportosítása, hogy
azok minél kevesebb nehézséggel legyenek
megközelíthetők a jog és igazságot keresők
által: nagyon megkönnyíti a közterhek vi-
selését.

De a fejlődés törvénye semmiben sem
tűr végleges megállapodást; új viszonyok a
régitől különböző helyzetet alkotnak; a teg-
nap még elviselhető állapotok ma már javítás-
ra szorulnak, s mindössze csak idő kérdése lehet,
hogy ez vagy amaz intézmény helyére, mikor
célyszerű újat építeni?

E szempontból kiindulva, tartjuk idősze-
rűnek felvetni azon kérdést: hogy megyénk
rimaszécsi járása lakóinak, s általán véve
mindazok érdekében, kik törvénykezési ügyeik
miatt oda utalvák, — nem volna-e már cél-
szerű, sőt szükséges, hogy a kir. járásbi-
róság székhelye Rimaszécsről Fe-
ledre tétessék át.

Részünkről e székhelyváltogatást minden
tekintetben indokoltnak s olyannak tartjuk,
mely a húsz év óta fejlődő viszonyok
szükségképeni követelménye.

S ezt — nézetünk szerint — nem nehéz
bebizonyítani.

Mindenek előtt számoljunk azon okok-
kal, melyek miatt Rimaszécsnek járásbiróság
adatott.

BAROSS GÁBOR

halálára.

Hideg, sötét gyász néma éjszakája,
Borulj borusan szét e hon felett!
Gyászt öltön a lesújtó hír szavára
Nemzetünk, melynek áldozatja lett.
Mehalt Baross! . . . míg benn — emésztve égünk,
Méltán számolhatjuk nagy veszteségünk.

Mehalt Baross! . . . e rendítő szavaktól
Nem dobban-e meg minden hü kebel? . . .
Lesz-e, ki a nagy eszmék hirdetőjét
Hűn követve, nagyságát érje el? . . .
Nem . . . nem soha, mert ő volt csak maga
Ceres fénydús egének csillaga!

Nemes lelke, mely nyugpontot nem ismert,
Fáradhatlan küzdött, munkálkodott;
A mag, mit szerte hintett a hazában,
Nagy nevére dicsfényt sugározott.
Észak, kelet, dél és nyugat lakója,
Mesés valót híresztelének róla . . .

Mért a köny, mely szemünkben összegyűlt?

Miért a néma, fájo szenvedés?

Hisz' a nagynak, hazánk dicső fiának,

Az elfutó köny és a gyász — kevés . . .

Akkor lesz csak méltó hozzája gyászunk:

Mit ő adott örökké — rá vigyázunk . . .

Óh drága föld! honunknak szent göröngye,

Hűlt hamvait kebledre óva zárd!

Te égi szellem majd ott fenn a magasból,

Küldj hozzánk biztató reménységűt! . . .

Ő élni fog, mert élni kell a nagynak,

Míg a földön neve lesz a magyarnak.

SARKADY.

TEMETŐBEN.

(A „Gömör“ eredeti tárczája.)

Állhatatos ellensége vagyok az őznek, a
télnek. Czivódok a természettel; keserű szemre-
hányásokat teszek neki a miatt, hogy teljes hat
hónapon át iróasztalomhoz kötöz, — koporsó-
hoz annyi szép tervet, nagy jövőt építő, most
megölt gondolataimnak.

Hogyan is ne?! A hivatal fojtó párákkal
telített levegője közepett rakni betűt betű mellé
csak azért, hogy holnap is legyen ereje a gép-
nek, csépelni a tegnapi szalmát, a nékül, hogy
— néhány üszkös buzszemen kívül — akadna
egyéb is, ami az evésnél magasabb vágyakat
kielégítene, vagy legalább a nyugtalan lélek ver-

gődő szárnyai törését néha begyógyítaná: ezt
zugolódás nélkül — nekem — elviselni lehetetlen.

De mindig újra kibékülök a sorssal, vala-
hányszor megjön a tavasz s elém tárja zöld
pézsitszőnyegét, milliárd virágait és erdőn-mezőn
hallatja az új élet örömben repeső, zürzavarosan
vidám dalait.

S különös: engem a tavasz ifjan mosolygó
képe legelőbb oda vonz, hol a pezsgő élet hideg
kövekre szórja virágait, bizonyítva, hogy az
enyészet nyugalmat adó ölen, változó alakban
ugyan, de minden és időnkint újra születik.

Mennyi vigasztaló gondolatot ad a tudat:
hogy az álmat újraébredés követi! Ébredés,
melynek célja, hiátása van; mert a parányok
a föld mélységes közepétől fel a végtelen égig,
a mindeneket Alkotó akaratának eszközei!

Ha keblünkben nem szilárd ezen erkölcsi
iránytű, kihal szívünkben minden eszményi felé-
tőre vágy, mely a megtört lelket üdülésre forrá-
sához visszavezetné.

Vonzódom tavaszkor a temetőhöz, hol az
emlékkövek alján fű és virág fakad, míg felettük
árnyat adó lombok közül madárdal hirdeti, hogy
nincsen enyészet, csak pihenés van.

De hát mégis . . . igaz-e ez? . . . Emitt a
büszke pyramis, messze ragyogó aranybetűivel
ismétli: „Nem haltunk meg, csak aluszunk“, —
amott egy sirdomb mellett szendergő ifju, pillái
alatt könyek és — — — ő is aluszik. Vajjon meg-
nyilik-e a sirdomb vasajtaja, hogy a kit mögötte
lezártak tegnapelőtt, folytathassa óriási művét,
melyhez nemzete jövő nagyságának minden re-
ménye fűződött, vagy összeomlik a nagy épület,
melynek legerősebb fentartó oszlopa benne ki-
dőlt? Nem! A test — mai alakjában — pará-
nyokra oszló hullá marad; de a változatlan, a
lélek, a szellem talán éppen amaz ifju ajkait

Az egyik — mindenesetre általános érdekű — ok jelesül az, hogy Rimaszécs azon időben a járás olyan pontja volt, mely földrajzi helyzete, társadalmi viszonyai s épületei tekintetében, az akkor számba vehetett járásbeli más községek felett bizonyos elvitázhatlan előnnyel bírt, másik — szintén általános érdekű — ok az, hogy azon időben Rimaszécsen volt elhelyezve a megyei közigazgatás elsőfokú hatósága, a szolgabírói hivatal is; harmadik ok volt a Coburg hercegi uradalom érdeke, mely elég súlylál eshetett akkor a mérlegbe már csak azért is, mert ez uradalom készségesen felajánlotta e célra nélkülözhető épületeit.

No hát ezen okok együttvéve is elvesztették egykori súlyukat, miután Feled a vasúthálózat terjeszkedő elágazása és a rajta évről-évre élénkülő közlekedés folytán meggyénk, de különösen a járás azon pontjává lett, melyen a közigazgatási érdekek szálai találkoznak, jelentőségben már is tulszárnyalta Rimaszécsét, sőt arra van hivatva mintegy végzettszerűleg, hogy Gömörmegye földművelési, ipari, kereskedelmi forgalmát a fővárosi és külföldi piacokra közvetítse. Hogy e forgalom érdekei — mert mindenikünkéi — mellett az egyesekéi (ha mindjárt községek és uradalmak is azok) ma már, a nagy közönség hátrányára, különös figyelembe nem vehetők, az nem szorul bővebb igazolásra, s ha valahol alkalmazható jogosan, úgy éppen e kérdés eldöntésénél kell érvényesülnie azon igazságnak, hogy a közönség érdeke minden másénál előbbre való.

S csakugyan, ha elfogulatlanul teszünk összehasonlítást Feled és Rimaszécs mai helyzete közt, lehetetlen, hogy azon különbség, mely a járás némely községének Feled és Rimaszécs-től távolsága közt mutatkozik, számba vehető hátrányul tekinthetnek azon előnyök mellett, melyekkel Rimaszécs előtt Feled kínálkozik.

Mert bizonyos, hogy valamely vidék közigazgatási, közművelődési fejlődésére mindig elhatározó befolyást gyakorol azon község, mely felé a környék és lakosainak összekötetései irányulnak; de bizonyos az is, hogy ma már nem Rimaszécs, de Feled azon hely, hol a vidék súlypontját keresi, és pedig nem pusztán csak azért, mert a szolgabírói székhely — időközben — ide lett áttéve, hanem és főleg azért, mivel itt van a csomópont, honnan a járásnak érintkezéseit minden irányban fenntartani lehet és kell.

Már azon körülmény is, hogy a szolgabírói hivatal, — éppen a népnek a jó közigazgatásban rejlő, helyesen felfogott érdeke folytán — Feleden van, minden mástól eltekintve javálná, miszerint a járás törvénykezési első fokú hatósága oda tétessek át, hol az igazságszolgáltatási, a végrehajtó hatalomnak a közigazgatásával legközelebb és gyakran érintkeznie szükséges.

Mert a felett már csakugyan nem lehetnek a nézetek eltérők, hogy e két hatóság közvetlen érintkezése nagyon megkönnyítheti azon apró-cseprő vitás kérdések gyors és helyes — tehát olcsó — elintézését, melyek csekélységük mellett is nagyfontosságúak a nép mindennapi életében. Hiszen az egyszerű falusi nép nincs, de sohasem is lesz tisztában az „illetékesség“, gyakran még a „járatosak“ előtt is zavaros szabályaival; ez oka azon napirenden levő számtalan esetnek, melyben a járásbíró a legjobb akarat mellett is legfeljebb csak jó tanácsot adhat a panaszosnak utravalóul — a szolgabírói hivatalhoz; s viszont máskor ennek kell „más utra“ terelni panaszosát, de mindenképen ez utóbbi veszít egy-egy — ha nem több — munkanapot.

Az esetek különfelesége szerint változó ilyen ide-oda küldözgetés miatt, a nép szenved igazában, melyeknek védelme megérdemli, hogy a törvénykező és közigazgató járási hivatalok egymás mellé rendelve oldják meg feladataikat.

De nem kisebb figyelmet érdemel itt magának a járásbírói személyzetének elhelyezési ügye is.

Nyilvánvaló jelesül, hogy Rimaszécs — ámbár semmit sem akarunk levonni lakosai hazafias, avagy erkölcsi érdemeiből — ma is ott áll, a hol a hetvenes évek előtt; úgy ismerjük ma is, mint aminő képet nyújtanak róla az 50 év előtti leírások; azon különbséggel, hogy lak- és élelmézési viszonyai ma aránytalan költségek követelnek, a megfelelő kényelem nyújthatása nélkül. Már ez magában túrhetetlen helyzetet alkot azon tisztviselők számára, kik életük legjobb idejét szűk, egészségtelen falak közé szorítva, a hivatásuknak, képzettségüknek inkább megfelelő társaságtól — úgy szólván — elszigetelve kénytelenek leélni anélkül, hogy napi terhes munkájuk után, valamely üdülésre volna kilátásuk. Mindez Feleden másképen van, mert ott ma már nagy részben feltalálható az, mi a társas életet élékké, vonzóvá teheti; vannak előkelő körei, melyekben a kifáradt szellem naponta üdülésre ta-

lálhat; s e mellett a hivatal és tisztviselők alkalmas lakásban helyezkedhetnének el itt ugyanazon pénzért, melyet Rimaszécsen fizetni kénytelenek.

Azonban a vasúti menetrend újabb beosztása is figyelembe veendő, mint olyan körülmény, mely a változott viszonyok eredménye lévén, eggyel több és nagyon fontos ok arra, hogy Feleden legyen a kir. járásbírói székhely.

Tagadhatlan ugyanis, hogy a Rimaszécs—Feled—Bánréve—Dobsinai vonalon közlekedő közönség, méltán sürgette a személyszállítás akkénti berendezését, hogy a megye székhelyére nagyobb nehézség nélkül eljuthasson; de ez csak úgy volt keresztülvihető, ha beszüntetik a délelőtt Feledről Bánréve felé induló személyvonatot, a mi meg is történt, ma már Rimaszécsre délelőtt csak bérkocsin és gyalogszerrel juthat el az, kinek a járásbírói székhelyénél valamely „ügye“ van. Hogy ez milyen hátrány a perlekedők és képviselőkre nézve, azt leírni felesleges; ellenben a Rimaszécs vidéki közönség Feledre utalásával járható teher elenyésző csekélység volna annál inkább, mivel ennek nemcsak a Bánréve felől reggel jövő, de a délután oda visszatérő vonat is rendelkezésre állhat.

Ezekben igyekeztünk megvilágítani azon kérdést, hogy a rimaszécsi kir. járásbírói székhelyül ma már melyik község alkalmas: Feled-e, vagy Rimaszécs?

Rendkívüli megyebizottsági közgyűlés.

Mi csak nem üríthetjük fenéig az öröm poharát! Végzetünk, hogy boldogságunk vidám zenéjébe minduntalan beleszóljon, a fájdalom keserű nótája. A keddi közgyűlés örömeinek a lelkesedő szavát is a szomorúság lesújtó hangja zavarta meg.

A közgyűlést megelőző napon folyó hó 9-én délután 3 órakor az állandó választmány tartotta meg rendes havi ülését H á m o s László főispán elnöke alatt.

Az ülésen első sorban az alispáni jelentések terjesztettek elő. Ezek szerint a megyeszerte előállított hadköteleseknek 30 %-a lett besorozva; a múlt évi utadó elszámolása és a hátralékok befizetése, valamint az ez évi utadónak alapul szolgáló összeírás munkálatok foganatban vannak; a törvényhatósági kezelés alatt álló utvonalak fenntartására szükséges fedanyag előállítása vállalatilag biztosított; a rőzei járás több

csokolja. A fa új rügyet, virágot, gyümölcsöt hoz, habár a tél megfagyasztotta nedvei kerítését; ugyanazon gyökér tolja fel a földből illatozó kelyhét, mely a múlt évben adott az anya sírjára virágot, hát egyedül csak az ember volna-e az, kit a sírhalom végkép elválasztana szeretettől?

És hal'ga! Nem a sírban porladó szív melege sugárik-e ki amaz ifjú dalából?

„Sok éve már, hogy elhagyál
Ó kedves jó anyám, akit
Mellőlem a rideg halál
Korán a sírba vitt . . .
És én azóta bánatom,
Naponta hordozom,
Sovárgva szüntelen,
Ó, vajha kebleden
Csak egyszer mondanám:
Te, kedves, jó anyám! . . .“

Igen, igen! A szellemnek kell, hogy örökösé legyen; kell, hogy ismét olyan szívre találjon, mely minden szépért hön dobogni, szilárd elhatározással, vas akarattal küzdeni tudjon minden dicső gondolatért.

Akiben nincs meg ezen hit, annak számára soha sem hozza meg az idő egy jobb élet új tavaszát.

Nekem, ó szép tavasz, ismét meghoztad háborgó lelkemre a nyugalmat! Légy áldott mindenk Atyja, hogy a temetőben is új élet reményével enyhited azok sorsát, kiket bölcseséged szenvedésre teremtett!!

VAS KAMPÓ.

Gurgó tábornok.

(A „Gömör“ eredeti tárczája.)

A zene elhallgatott; a zenészek megelégedve tették le vonójukat; a mamák fürkésző szemekkel tekintettek körül a kicsinykék után, s már előre megcsinálták képeletben a házassághoz vezető út mértföldjének minden pihenő pontját: még ma csak udvarol, holnap már biztosan látogatást tesz, holnapután biztosabb a bizonyosnál, hogy . . . s itt megelégedetten gömbölyödött mosolyra arcuk.

Itt van a nagy Gurgó is, akit megszoktak már Gurgó tábornoknak hívni, mert a tiszték is úgy hívják valamennyien. Szörnyű nagy taktikus, semmiféle hadi tudomány nincs, mit ő nem ismerne. Archimedes védekezési műveleteitől valamennyi a kis újjában van. Valódi genie. Egészen biztosan állítják róla, hogy ágyuk nélkül is be tudna venni bármilyen erős Vauban erődöt.

De azért nem kevesebb hadi tudománya van a női szívek kiostromlásában is.

Éppen most is két várnak a megostromlásával van elfoglalva.

Lágy hangon kérdezi:

— Beteg a papa? Az baj! De öreg embereknek ez nem ritka. Egy kis reuma. Aztán vége. — Még orvosságot is ajánl.

— Egyedül van? Az már baj! Szegénynek unalmas lehet otthon. Kegyes engedelmséggel el fogok látogatni . . . hozzája. Tudom, hogy nagyon érdeklődik a hadtudományok iránt; hallottam, hogy a negyvennyolcas rebellióban százados volt. Erős ellenzéki, de se baj. Az elvi eltérés nem akadályoz abban, hogy jó ösmerősök ne legyünk.

— A papa nagyon engedékeny! . . . Szólt közbe Rózsika, az egyik vár tulajdonosa.

A leánykának e kijelentésétől a tábornok meg csak új bátorítást nyert. Támadott . . .

És a várat a nagy taktikus csakhamar bevette.

. . . Ott ültek a kis bútkában, átfogva egymás derekát, az egyik egy rózsza szirmát tépte, a másik egy nefelejtést.

— Hallod Rózsika nagyon beteg a papus. Jaj Istenem hátha nem lesz jobban — szólt a fiatalabbik, a rózsza szirmos — olyan boldog volnék most, ha papus nem volna beteg! Ugy dobog a szívem, biztosan eljön ma, nézd a virág is az mondja — s végig tépte a szirmokat.

— Boldog leszesz majd, csak várj Rózsika. De azt a csunya embert, azt az unalmas Gurgót, a ki másról se tudott beszélni, mint háborúról, ugy-e nem szereted már, ugy-e nem Rózsika. Nem is tudom, hogy mit tudtál rajta szeretni?

Pedig jól tudta, hogy azt a „csunya“ embert még most is nagyon szereti. Aztán nem is ő az oka, hogy szakítani kellett, nem. Gurgó tábornok ezredes lett, magasan kell járnia, a pálya, a jövő megkívánja, hogy magasan házasodjék. Jegyben is jár már mással. Látja, hogy hervad az a kedves arc mindjobban és jobban, minél közelebb jön a Gurgó tábornok esküvője.

. . . Az öregebb lány nem alhatott, gondolkodott. A gond nagyon rossz dajka.

— Hátha most elmenne a „nagy forgóhoz“, nem messze van ide; milyen boldog lenne az a másik is, meg ő is, egy sem állna a másik útjában. Bátor volt; nem félt a kísértetektől, felkelt. Magára ölté a nagy babos kendőt, egy kis rózsza bimbót tűzött a mellére, a párját annak a másinak, melyet azon a bálon Gurgónak adott.

„Isten veled Sárka, Isten veled!“ — susogta.

községében az éhínségeseknek segélypénz és vetőmag osztatott ki; Vernár és Sumjác községekben a ragados tüdőlob megállapított, melynek megakadályozására a szükséges intézkedések megtéessék.

A pénzügyigazgatóság mult havi ügydarab száma 2539; egyenes adóban befolyt 2419 frt; bélyegilletékekben 9087 frt; fogyasztási adóban 424 frt; dohányjövédéki adóban azonban, mert a kedvezőtlen gazdasági viszonyok miatt, a kényszer adóbehajtás mellőztetett, a mult évinél 4508 forinttal kevesebb.

A tankötelesek összeírása elrendeltetett. A közegészségügyi állapot a mult hóban általában kielégítő volt; a megyei közkórházban összesen 174 egyén részesült ápolásban.

A másnap, folyó hó 10-én ugyancsak Hámos László főispán elnöklete alatt tartott rendkívüli megyei közgyűlés első tárgya megyénknek a koronázási jubileum országos örömmünnepén leendő képviseltetése volt, melyre vonatkozólag az állandó választmány a következő javaslatot terjesztette a közgyűlés elé:

1. Képviseltesse magát a megye egy diszküldöttség által.

2. Ezen diszküldöttség nyujtsa át a megye hódoló feliratát.

3. Kéressenek az illetékes egyházhatóságok, hogy e napon hálaadó istentiszteletet tartsanak a lelkészeket is ilyenek tartására felhívják.

4. A városok polgármesterei s vezetői felhívandók, hogy e napon általános ünnepélyeket rendezzenek.

5. A nemzeti, országos és a kolozsvári kaszinók által szervezendő diszbandériumhoz való csatlakozásra, illetve bejelentésre az önként vállalkozók felkérhetnek.

A javaslat élénk vitát provokált, melyben elnöklő főispánon kívül Farkas Ábrahám, Gál János, Kubinyi Géza, Bornemisz László és Török Bálint vettek részt. A vitát Farkas Ábrahám vezette be, ki — beszédében rámutatva a lovagias tiszteletre, melylyel a magyar nemzet mindig el volt telve koronás királya iránt, — az állandó választmány javaslata ellenében azt kívánja, hogy a megye nem mint független test, a saját zászlója alatt vegyen részt az ünnepélyen. Ezt azonban Gál János csak úgy fogadhatná el, ha erre a többi megyék is felhivatnának; de mert ez az idő rövidsége miatt nem történhetik meg, pártolja az állandó választmány indítványát. Kubinyi Géza indítványozza, hogy az esetben, ha a vármegyék nagyobb része részt vesz az ünnepélyen, vegyen

részt megyénk is, s legyen az ott a megye színeiben, a saját bandériuma által képviselve. Hatalmazassék fel az alispán, hogy május 15-éig szerezzen be adatokat arra nézve, hogy az ország hány megyéje vesz részt az ünnepélyen. Hámos László főispán e határidőt rövidnek tartja, ugyszintén Török Bálint is, a ki megjegyzi, hogy ha a megyék külön bandériumot óhajtanának küldeni, az már köztudomásu volna. Kubinyi Géza ismételt felszólalásában kifejti, hogy a megye zászlójának a vitelét csak úgy tartja helyesnek, ha a megye a saját színeiben lesz képviselve. — Végül Bornemisz László alispán szólalt fel az állandó választmány javaslata mellett, mit a közgyűlés csakugyan változatlanul el is fogadott.

A diszküldöttség tagjaiul Hámos László főispán vezetése alatt a következők választattak meg: Bornemisz László alispán, Podhradtzy István kanonok, Nagy Pál, Terray Gyula esperesek, Fáy Viktor, Lukács Géza t. főjegyző, Dráskóczy László, Hámos Aladár, Hevessy Bertalan, Radvánszky Károly, Farkas Ábrahám, Ragályi Ferencz, Szabó György, Samarjay János.

Ezután elnöklő főispán, helyéről felemelkedve, meghatottságtól reszkető hangon jelentette Baross Gábor minister halálát. Indítványozza, hogy a közgyűlés jegyzőkönyvileg fejezze ki részvétét az elhunyt családjának. Mit a közgyűlés elfogadva Kubinyi Géza indítványára elhatározta azt is, hogy a nagy halott koporsójára a vármegye koszorút küld.

Öt percznyi szünet után a földmivelségi ministernek azon intézkedését vette tárgyalás alá a közgyűlés, melyben az a fellepett ragályos tüdőlob miatt Gömörmegyére, valamint a szomszédos megyékre zárlatot rendelt el. E rendeletet a közgyűlés sérelmesnek találván, felterjesztést intéz a ministeriumhoz, a melyben kéri, hogy Gömörmegye a jövőben külön körzetet képezzen.

Majd Nagyrőcze járás főszolgabirájának az inségesek közt elosztott 800 frtnyi segély s 2085 frt értékű vetőmagról tett jelentése, s ezzel kapcsolatban még 200 frtnak az inségesek részére való kiutalványozása után, a községszámadások felülvizsgálása került napirendre, melynél Gál János, Hevessy Sándor, Ujházy Lajos és Bornemisz László alispán provokáltak nagyobb vitát, melyben különösen a főszolgabiráknak, a községi számadásokba való betekintésének a szükségességét hangsúlyozták.

A szombati estély.

Sokan voltak. Félgálában a közönség; teljes parádében a rendezőség.

Az estélyt, mely a „Három Rózsa“ disztermében tartatott meg, a Császár Ferenc „Kunjai“ nyitották meg, édes, bus érzelmekbe ringatva a szívünket, a lelkünket, a hogy a Veres hurjain, a Wagensommer billentyűin el-elléptettek. A nyomukban fakadt „kis“ költemények árja aztán tovább ingatta-ringatta ez érzelmeket és talán el is — altatja őket, ha a Bodor Árminné művészi ujjai meg nem simogatják, meg nem czirogatják, de így belesírtak újból, belenevettek újból a Rábely Katicza szépen csengő dalaiba, a Törköly László jeles akkordjaiba. Majd meg ismét elnyugodtak a Bársony István virágos nyelvezetéből szőtt selymes, lágy gyepen, a melyen olyan nagyon jól esett elandalogni a Desseffy Árpád szerelemre csábító tilinkójának a nótája mellett.

Aztán megreszkettek a hurok és felcsendült a vig muzsikaszó, melyre a pihent lábacskák száguldó sebességgel röpitették tova a szebbnél szebb hölgyeket, a kik csakhamar pajkos mosolyra, hangos kacajra nyitották meg a csábos ajkukat, közbe-közbe perzselő sugarakat dobva az igéző szempárból a parquettek Don Juanjaira.

A parquettek Don Juanjai meg állták a perzselő sugarakat — virradtig.

Időrendi naptár.

Május 16—17-én: Országos vásár Rimaszombatban és Dobsinán.

Május 19-én: Országos vásár Tiszolczon.

Május 21—22-én: Orsz. vásár Tornallyán.

Május 23-án: Országos vásár Csetneken.

HIREK.

— **Személyi hir.** Bornemisz László megyénk alispánja, e hó 10-én Budapestre utazott, hogy az elhunyt kereskedelmi minister temetésén Gömörvármegye törvényhatóságát képviselve, a nagy halott ravatalára, megyénk közönségének tisztelete s az országos gyászban részvéte jeléül letehesse a kegyelet koszoruját. Alispánunk ezen utjából tegnap tért vissza.

— **Kinevezés.** A gömörmegyei kir. tanfelügyelőség tollnoki állására Jánossy Gyula lett kinevezve, ki a sárosmegyei Berettón állami iskolai tanító minőségben magának erre érdemeket szerzett.

— **Áthelyezés.** Müller Gyula rozsnói pénzügyi biztos, a helybeli kir. pénzügyigazgatóság kérelmére, Nagyszombatba tétetett át, s helye hasonló minőségben szolgált Eliás Benővel tölthetett be.

— **Lelkészválasztás.** A hrussói ág. ev. egyházközség lelkészeül közelebb Viczián Lajos ratkói segéd-lelkész, ki rimaszombati születésű, lett megválasztva az elhunyt Kollár János helyére.

— **Dr. Bernát István** ipariskolai országos felügyelő, vármegyénkhez is elküldvén az iparos iskolák 1890/91. évi működésének eredményéről szóló jelentését, megnyugvással jelezhetjük, hogy ennek adatai, más megyékével viszonyítva, kielégítő képet nyujtanak iparoktatási intézményeink fejlődéséről. A jelzett idő alatt összesen 13 ipariskolában nyertek oktatást a tanoncok, még pedig: Chisnyón, Dobsinán, Nagy-Rőczén, Likéren, Putnokon, Ratkón, Rimaszombatban, Rozsnón, „jó“ ellenben Jolsván, Tiszolczon, Tornallyán, Ujantálvolgyön és Pelsüczön csak „középszerű“ eredménnyel. Nagy nehézséggel küzd a tanítás mindenütt a miatt, hogy az iskolák felszerelése, még a legjobbaké hiányos, általában véve pedig sok kívánni valót hagy fen, de nagyon kétségessé teszi sok helyen a tanítás sikerét az, hogy a tanulók nappali és éjjeli — nem ritkán órákig tartó — munkára levén szoritva, fáradtan, álmosan hallgatják az esti tanítást. Azoknak, kik hivatás szerint foglalkoznak az ipariskolák nagy fontosságú ügyével, ajánljuk figyelmébe e nagy gondal összeállított jelentést.

— **Államsegély.** A rimaszombati főgymnásium fejlődésére vall, hogy növendekai száma tetemesen megsaporodván, a tanszékek számának emelése, sőt úgy látszik, alsóbb fokon párhuzamos osztályok felállítására is szükségessé vált. E körülményt méltányolva a kormány, a gymnásium igazgató tanács-testületének előterjesztése alapján, az eddig adott évi 7000 frt állami segélyt 9000 frtra emelte; azonban a megélhetési viszonyok naponta kedvezőtlenebb alakulása miatt még ezen összeg sem elég az intézet tisztességes fentartásához, erre még legalább 2000 tehát összesen 11000 frt lenne szükséges ez idő szerint. Ezen összeg engedélyezését kieszközölnö, Bornemisz László m. alispán vezetése mellett Bodor István gymnásiumi igazgató tanár, Molnár József ügyvéd és Samarjay János földbirtokos választmányi tagokból álló küldöttség utazott Budapestre, hogy a vallás és közoktatásügyi ministertől ezen egész összeg engedélyezését kihallgatáson kérje, s ha lehet, biztosítsa is. Az, a minden tekintetben nagy fontosságú küldetés, melyet megyénk ezen, az első rangnak közé tartozó tanintézete évtizedek óta nagy sikerekkel dicsekedhetve betölt, kívánatosá teszi, hogy a kellően okadatolt kérelem teljesítése tegye lehetővé, miszerint főgymnásiumunk továbbra is lépést haladjon a tanügyi fejlődés korszerű kívánalmaival. Ezt velünk a megye egész közönsége bizonyára őszintén óhajtja.

— **A törvény ellen.** Hires város Tiszolcz; hires lett némely izgága „kolompos“ai miatt, kiknek még a „jó“ is „rossz“, ha azt „magyarok“ akarják. Ha jól értesültünk ugyanis, a nevezett városi képviselőtestülete e hó 8. napján tartott gyűlésében szótöbbséggel kimondotta, hogy ő nyilvános óvodát fel nem állít, ilyenre nem szavaz meg egy fabatkát sem. Mielőtt ezen katározatot indokaival együtt érdeme szerint méltatnók, bevárjuk a részletesebb értesítést.

A hold szeliden bukdácsolt az apró báránylelkők mögött. Mintha a bokor is élne, mintha a harasztok is susognának, ne menj, ne menj! A mint átsietett a kerten, egy kis akácz belekapaszkodott a kendőjébe, mintha vissza akarná tartani, haragosan rántotta meg és egy darabkája ott maradt. Legalább holnap majd meg tudják, hogy merre ment, hová ment. Már nem messze volt a „forgó“, hallatszott locsogása... hátha, hátha még lenne remény?... Nem! az esküvő biztos: nem lehet várni ha ma nem, de azon a napon biztosan megrepedne a szive, az emberek gunyosolyát nem tudná eltérni.

Isten veled papus! Isten veled Sárika!... Isten veletek!... A hab egyet locsesant. Csak pillanatra lett zavaros, azután megint szép csendesen ringatta a holdvilág képét, s az apró báránylelkőket....

... Egy kis koporsóval haladtak végig az utcán, utána ment a podegrás öreg ur fedetlen fővel, karján vezette a még megmaradt leányát.

Éppen szembe jött Gurgó tábornok nagy lován, szörnyű kardjával olyan volt, mint egy hadisten.

Nagyon szük volt az utca, meg kellett állítani a csapatot; talán tudta is, hogy kit visznek ott. Katonásan tisztelgett.

Mikor elvonult a menet, olyan hangon, hogy még úgy senki se hallotta, kiáltott szikrázó szemmel: balra át! előre! Indulj!

Azon a nap Gurgó tábornoknak nagyon rossz kedve volt, még a jegyeséhez sem ment el!

RUIK LÁSZLÓ.

— A koronázás negyedszázados évfordulójának városunkhoz méltó megünneplésére vonatkozólag a csőtörtőki választmány Szabó György polgármestert bízta meg a program megalkotásával és annak a jövő szerdai tanács elé való terjesztésével. Kár, hogy lapunk tere nem engedi meg az egész — már elkészített — tervezetnek szószertint közlését. A styláris szépsége, de különösen a tervbe vett program egy passusa miatt méltán megérdemlé az. Ez utóbbi szerint ugyanis a népszerű városatyá indítványozni fogja, hogy a nagy nap emlékeül a város egy 20000 frtos alapítványt tegyen, egy helyben létesítendő leányiskola emelésére. — Semmi kétségünk benne, hogy a tanács a derék indítványt egyhangulag a magáévá fogja tenni. Egyebekben a program a város kivilágítását, hálaadó istentiszteletnek a tartását és a tanításoknak az napon való szünetelését veszi tervbe.

— Az adó forgalom, vagyis az e czimű állami bevétel, a mint ezt a kir. pénzügyigazgató a megyei közigazgatási bizottság legközelebb tartott ülésén előterjesztette, ápril hóban feltűnő apadást tüntet fel, lévén egyenesadóból 7419 frt 46 kr. jogilleték, bélyeg illeték és illeték egyenértékben 9087 frt 38 kr., fogyasztási adókban 424 frt 02 kr., és dohányjövődékben 4508 frt 21 kr., összesen 21439 frttal és 07 krral kevesebb, mint az előző márczius hóban. Bizony, tavaszra megszűkül, s az adóprést sem lehet csavarnia végletekig.

— A községi és körjegyzőket vizsgáló bizottság előtt, mely Bornemisza László m. alispán elnökle alatt Groó Vilmos kir. tanfelügyelő, Netkovszky Adolf kir. pénzügyigazgató, Abonyi Pál megyei főügyész, Szentmiklóssy Gyula m. főszámvevő, Polgáry Károly ülnök, mint megyei árvászéki elnök-helyettes, Kovács Ferencz kokovai községi jegyző és Lukács Géza megyei tiszteletbeli főjegyző, bizottsági tagokból alakult meg, e hó 13-ik és 14-ik napján három jelölt vizsgázott, u. m. Szentpétery Zoltán kokovai, Vlachó Gyula újvásári és Szerényi Géza simonii körjegyző mellett alkalmazott jegyző-segédék, kik közül kettő „képesítést“ is nyert, utóbbi azonban nem egészen levén elkészülve, újabb vizsgálatra lett utasítva.

— A vörheny és ronsoló toroklob, a mely Szalócz és Pelsücz község iskolás népsége között több gyermek életét oltotta ki ez év elején, járásbeli főszolgabíró jelentése szerint, megszűnt. Megszűnt a vörheny Gömörpanyiton is.

— Pongrácz, Szervác, Bonifác. A tegnapal együtt elhunyt hát a gazdák ez a három réme is. Az időjárás kegyes jóvoltából fagy és zuzmara nélkül. Mindössze is egy kis hűvös széllel jelezték, hogy még élnek és jogot formálnak rá, hogy a nevük a kalendárium annáleseiben fennmaradjon.

— Majális. Főgymnasiumunk ifjusága e hó 25. napjára tűzte ki majálisának megtartását, s úgy tudjuk, e napon — tehát mintegy hozzájuk csatlakozva — vonulnak ki a községi fiús és leányiskola növendékei is. Szívünkben ohajtjuk, hogy a választott nap szerencsés legyen, mert „Órbán bácsi“-t olyannak ismeri a világ, mint aki a jó kedvet gyakran megcsipkedti ám!

— A régi egyforintosok. Az 1889-ben forgalom kívül helyezett, 1882. január 1. keletű egyforintos államjegyeket csak 1892-ik évi június 30-ig váltják be Budapesten a központi állampénztárnál, a bécsi birodalmi központi és állami központi pénztáraknál, valamint a zágrábi állami pénztárnál. Ez évi július 1-én tul 1893. december 31-ig már csak a közös pénzügyminiszteriumhoz intézendő bélyeges kérvény alapján fogják kicserélni. Az 1893. évi december 31-től ezeket az államjegyeket be nem váltják.

— Az új pénz veréséhez négy féle érczet fognak használni: aranyat, ezüstöt, nikkelt és rézet. Aranyból vernek: húsz koronást és tíz koronást. Ezüstből: két koronást, egy koronást fél koronást. Nikkelből: húsz fillérest, tíz fillérest. Rézből: két fillérest, egy fillérest. A nickel-pénzek, hogy az ezüsttel össze ne tévesszék, rovátkos szélűek lesznek.

— Holdfogyatkozás volt szerdán éjjel, mely a csillagászati számítás szerint 10 óra 27 perczkor kezdődött és 1 óra 25 perczkor végződött. A tünemény egész lefolyását azonban a holdat minduntalan eltakaró felhők miatt, megfigyelni nem lehetett.

— Rozsnyón f. é. ápril 18-án Török János a Schwarcz Mária ablakait beverte, miközben azzal fenyegetődött, hogy az egész várost kigyújtja, mire Schwarcz Mária egy tüzes vasat felkapva kiszaladt és azzal Török Jánoson 15 nap alatt gyógyuló súlyos testi sér-

tést okozott. A rendőrkapitányi hivatal az esetet fdljelentette a rozsnyói kir. járásbírósnak.

— Kokován f. év május hó 11—12 közti éjjel a Kurta János kovácsmester háza, eddig ismeretlen okból kigyuladt és leégett. A nagyobb veszedelmet csakis a gyorsan megjelent tűzoltóság akadályozta meg. A kár körülbelül 350 frt, mely azonban — miután a leégett épület biztosítva volt — nagyobb részben megtérül.

— Zólyomból az ottani vasuti osztálymőrnökség cselédje Bányász Mária, 40 frt készpénz, egy darab gyémántos és egy drb két köves gyűrű és több ruhanemű eltolvajlása után megszökött, azonban a feledi vasuti állomáson f. év április 29-én a csendőrség által letartóztatott. A feledi főszolgabírói hivatal nevezett kihallgatván, tettét — sőt azt is, hogy ő lenne a szökevény cseléd — tagadta, és csakis akkor ismerte be cselekményét, midőn a zólyomi rendőrkapitányi hivatal személyazonosságát táviratilag megerősítette. A rimaszombati kir. ügyészségnek adatott át.

— Klenócson Kötreska Dániel ottani lakos kis leánykáját a Brudjár János Antalkin nagy komondor kutyája, több helyen megharapta; mivel pedig a kutya harapós természetű és már többeket megmárt, Brudjár daczára ennek kutyáját szabadon engedte, gondatlanságból okozott súlyos testi sértés miatt, feljelentett a kir. törvényszéknek.

— Drabszón Kurek András és Józsefnél erdei kihágásból kifolyó bírság fedezésére egy tehenet foglalt le a végrehajtással megbízott forgácsfali körjegyző; azonban az illetők a tehenet elsikkasztották és az ápril 30-ára kitűzött árverésnél elővezetni nem tudták. A nyústyai főszolgabírói hivatal sikkasztás miatt megtette ellenük a feljelentést.

— Szentolvajok. Rabin József pelsüci kereskedő, gyakran tapasztalta, hogy szentelepeiről a szentet lopják. Végre is sikerült a tetteseket Szabados István és Fabinyi Mihály szénégetők személyében kideríteni, a kik a lopott szentet Gencsi János fuvaros által elszállították és Dancsák János esetneki kovácsmesternek adták el, a kinél azután a szén egy része meg is találtatott. Károsult a szentolvajokat feljelentette a rozsnyói kir. járásbírósnak.

— Tyúkhust enni jó. Ezt gondolta magában Poharek Márton, polyánkai csavargó is; de mivel neki tyúkjá nem volt, vágya nem teljesülhetett. Azonban nem azért volt neki esze, hogy ne tudott volna magán segíteni, hiszen van Novek Antal újantolvólgyi gyári igazgatónak elég tyúkjá, lehet onnan szerezni. A gondolatot tett követte, f. hó 7-én este az erdő felől a Novek kertje kerítésén keresztülmászva, a tyúkolhoz ment és a reteszt félretolva, egy tyúkot megfogott, egy kis vasserpenyőt is magához véve, eltávozott. Azonban a nemezis csakhamar utólrte két csendőr képében, a kik előtt az ember gyanusnak tűnő fel, letartóztatták és vallatásra vették. Eleinte mindent tagadott, de később tettét beismerte; sőt azt is, hogy már azelőtt háromszor lopott tyúkot, még pedig: egyszer egyet, másodsor négyet és harmadsor egy kakast. A csendőrség a tyúktolvajt bekísérte a kir. ügyészséghez.

— Erőszakos betörés. Pósa Péter, gömörpanyiti asztalos, e napokban azon panaszt emelte a tornallyai kir. járásbírósnak, hogy ő egy darab feldolgozásra alkalmas almáfát Kuna András gömörpanyiti lakostól egy forintért megvett, és azt hazaszállítván, egy kamarába helyezte sl. Másnap azonban beállított hozzá Palugyay Lajos asztalos, szintén ottani lakos, hogy a kérdéses almáfát ő is megvette volt gazdájától és annak kiadását követelte; midőn pedig azt Pósa megtagadta, Palugyay dühösen eltávozott. Kis idő múlva segédje kíséretében tért vissza a Pósa lakására és a kamara ajtaját egy magával hozott kétágu kapával befeszítvén, az abban elhelyezett almáfát segédjével felfogták és erőszakosan elvitték. A nyomozat folyamatba tétetett.

— Derék sógornője van Garbás Mihályné pacsai lakosnak. Mig ugyanis ez e hó 7-én férjével Rozsnyóra bement, addig sógornője Malinák Andrásné, a fentnevezettek udvarába menve, a lakattal bezárt pitvarajtót, majd a pitvarba nyíló és szintén lakattal bezárt kamara ajtaját, és végül az udvaron lévő és szintén lakattal bezárt pinczét feltörve, a kamarából két zsáknyi, a pinczéből pedig három zsáknyi burgonyát és a kamarában levő láda feltörése után 12 forint készpénzt ellopott. A károsult megtette ellene a feljeientést.

— Dynamitos merénylet. Nem valami anarchista merényletről van szó, legfeljebb magánbosszuról. Ugyanis Turcsokon f. é. ápril 27-én este 11 óra tájban a Pasják György háza ablakába valaki dynamitot helyezett el, mely felrobbanva, az ablakot szétrombolta; emberben azonban kárt nem tett, mert a házbeliek

más szobában aludtak. A tett elkövetésével Pasják szomszédját Krlak Márton, illetve ennek nejét gyanúsította. Ezt megtudandó, fiával együtt a Krlak Márton házába ment, hol csak az aszszonyt találván, őt kérdőre vette, de mivel ez a tett elkövetését határozottan tagadta, a magával hozott puskát Krlaknéra fogta és agyonlövésével fenyegette, ha a tett elkövetését be nem ismeri. Az esetet különben feljelentették a nagyrőczei kir. járásbírósnak.

— Futóláz. Budapesten a Duse-láz, Bécsben a Pálmay-láz tartja izgatottan a kedélyeket. Nálunk az igaz, hogy ily modern láz nem fogja körül a sziveket, mert a mi lázunk csak futóláz, ha még hozzáteszük a kengyelt is, akkor kengyelfutóláz lesz belőle; és ha még megnevezzük az egyént is, akkor Markuskengyelfutóláz nevet nyer a mi lázunk, mely f. hó 13-án oly rohamosan lépett fel, hogy az ifjak mellett, még az öregeket is a porondra csalta, hol fentnevezett szerb atyánkfia a futás művészetét mutatta be. Derék ficzkó volt. Egy óra alatt közönségünk nagy bámulatára 20 kilométer utat tett meg. Meg is éljenezte érte a néző közönség.

— A tanulók és az uszás. A közoktatásügyi miniszter már a tornázás és koresolyázás érdekében kibocsátott rendeleteivel megmutatta, hogy sokat ad a fiatalság testi nevelésére. Ezt szolgálja azon üdvös rendeletével is, melyet most intézett a tankerületi főigazgatókhoz s általában a középiskolai tanári karokhoz. Arra figyelmezteti őket, hogy — miután az uszás a legjobb testgyakorlatok egyike — gondoskodjanak arról, hogy a tanuló ifjuságnak ennek gyakorlására módja legyen.

— Kitűnő dohánytermés. A most megjelent adatok szerint tavalyi dohánytermésünk egyike volt a legjobbaknak sok év óta. A beültetett 80,481 holdon összesen 646,972 métermázsza dohány termett, több mint 12 millió forint értékben s a kinstár egy-egy hold termését átlag 150 frton váltotta be. A megelőző években a termés 4—500,000 métermázsza közt változott s a termelők sokkal kevesebbet kaptak holdanként: 88—114 frtot, sőt 1887-ben csak 63 frtot.

— A szerelem csillaga. A csillagok legszébbike, melyet a költők ősidőktől fogva annyiszor megénekeltek, az esthajnal csillaga, a Vénus. E gyönyörű csillag ilyenkor, a tavaszi időszakban legszebb s legkedvezőbb a föld lakóira nézve; s amint Flammarion mondja, ilyen kedvező nem volt reánk nézve már évek óta, mint az idén; a kinek jó szeme van, megláthatja fényes nappal is az égen, mint látták 1799-ben. Fénye oly erős, hogy éjjel, ha a hold nincs fönt, világít és árnyékot vet. Naprendszerünkben a Vénus hasonlít legjobban a földünkhöz s lakói is a legtöbb valószínűség szerint olyanok lehetnek, mint földünk lakói. Aránylag nem kisebb földünkénél. Éve az asztronómusok állítása szerint 224 napból áll. Azonban a nappal és éjjel váltakozásai a Vénuson még hipotézis. Némelyek 23 óra és 22 percze teszik a nap hosszát; mások azt állítják, hogy a Vénusnak egyik oldala folyton a nap felé van fordulva és így ezen az oldalon mindig nappal van, a másikon pedig örökös éj.

— Ki lesz a győztes? már tudniillik a legközelebbi háboruban. E kérdésre csak egyetlen felelet van: az, akinek pártján Edison s az ő találmányai lesznek. Azt a gépezetet, melylyel a torpedót biztonsággal kormányozni lehet, már elkészítette, a repülő gépet legközelebb befejezi. Most azon töri a fejét, hogy miképen lehetne új hadiszereket 500 font robbanó anyaggal úgy megtölteni, hogy azok, ha egy várbán vagy hadtest közepén felrobbannak, mindent s mindenkit elpusztítsanak. Ravachol le van főzve! Edison már szerződéseket is kötött több gyárral, melyek a gépekhez szükséges anyagokat fogják szállítani.

— Névváltoztatás. Neuhaus Vilmos nagybagomi születésű, putnoki lakosnak, a belügyminiszterium f. évi 34068. számú rendelete szerint, megengedte, hogy vezetéknevét „Ujházi“-ra változtathassa.

— RÖVID HIREK. — Erzsébet királyné hosszú idő múltán e hó 4-én a legjobb egészségben visszatért Bécsbe. — A közös miniszteri értekezlet, melyeken a delegációk elé terjesztendő javaslatokat állapítják meg, május 7-én kezdődtek Bécsben; több oldalról erősítetik, hogy a közös hadügyminiszter az eddignél nagyobb összeget fog kivánni. — A delegációk ülészakát a kormánykörök mindenesetre még a nyári szünet előtt akarják megtartani. esetleg olykép, hogy a magyar képviselőház is folytassa akkor tárgyalását. — A vetések állásáról az újabb hivatalos jelentések általában nem igen kedvezően szólnak. — Budapesten a Pasteur-intézetben az intézet fennállása óta már 1269 embert gyógyítottak.

* A Magyar-francia biztosító részvény-társaság, Beniczky Ferencz ur ö Nagyméltósága előktele alatt folyó évi április hó 16-án tartá rendes közgyűlését. Az előterjesztett igazgatósági jelentésből a következő figyelemreméltó adatokat idézzük: A tűzbiztosítási üzletben a díj- és illeték-bevételek 4.083,248 forintot; a jégbiztosítási üzletben 403,155 forintot, a balesetbiztosítási üzletben 49,180 forintot és az életbiztosítási üzletben 746,824 forintot tettek. Az összes díjbevétel volt 5.282,407 forint. Valamennyi ágazatban kiadott, mint viszont biztosítási díj 1.578,826 forint; kárért fizetett, a tűzbiztosítási üzletben 1927,069 forint, a jégbiztosítási üzletben 404,619 forint, belesetbiztosítási üzletben 6,616 forint, az életbiztosítási üzletben 213,005 frt, összesen 2.553,309 forint. A társaság bevételei az intézeti házak jövedelméből, kamatokból, az értékpapírok nyereségéből és különféle jövedelmekből 272,182 frtot tettek: az intézet tartalékainak összege 5.111,581 frtra emelkedett. A díjkötelezvény-tárca 7.554,261 forintot tartalmaz. Az életbiztosítások tőkében és járadékokban 18.773,835 forintot képviselnek. A társaság fennállása óta kártérítésekért több mint 54 millió forintot fizetett készpénzben. A 65,003 forintot tevő nyereség nem lesz kiosztva, hanem 17,760 forint a kétes követelések 50,000 forintra emelésére, továbbá 18,312 forint a tőke tartalék 170,000 forint emelésére fordították és 28,930 forint új számlára átvitetik. A társaság alapjai 6.860,519 forint 29 krt tesznek. A közgyűlés elé terjesztett jelentésből és zárszámadásokból megleléssel konstaláljuk, hogy ezen hazai intézet üzlete folyton örvendetesen fejlődik és terjed és hogy a szolid és takarékos üzletkezelés jövőben bizonyára még fényesebb eredményeket fog felmutatni.

RÉPÁS KÖZSÉG VESZEDELME.

Szomoru hírrel zárjuk le lapunkat.

Távirat utján értesültünk.

A részletek még ismeretlenek előttünk; csak azt a rettenetes bizonyosságot tudjuk, hogy G ö m ö r m e g y e nagyrőcei járása egyik községét, R é p á s t, e hó 12-ik napjának éjjelén, a t ű z t e l j e s e n elpusztította; semmivé téve ott mindazt, mit a nép hosszú időn, századokon át magának s utódainak maradandót gyűjtött; nem hagyva meg a legközelebbi napra szükséges élelmi szereket, s a ruhaneműket sem, mert a szélvihar korbácsolta lángok elől, a pusztá életen kívül, menteni mit sem lehetett.

Répás község elpusztult!

E három szóban 280 emberi lény leirhatatlan nyomora van kifejezve; v é g i n s é g, melyen csak a nemesül érzők részvéte, könyörülete tud enyhíteni.

Kötelességünknek tartjuk, hogy a borzasztó sorsra jutottak nevében esdő szóval járjunk azon közönséghez, mely legközelebb is, a felvidék inségeseivel szemben, oly fényesen igazolta, miszerint a közszerencsétlenségek nyomorultjai nem sikertelenül fordulnak emberien érző szívének könyörületéhez.

Esedezve kérjük: adjon, ki mit adni tud, hogy a koldussá lett nép, mig lakóháza romján erőhöz juthatna, megmenthető legyen a jövőnek.

„Ki gyorsan ad, kétszer ad.”

Midőn a gyűjtést 5 frttal megnyitjuk, kijelentjük, miszerint a hozzánk érkező adományokat nyilvánosan nyugtázzuk s a járás — Jolsván székelő — szolgabírói hivatalához haladéktalanul elküldjük.

A „GÖMÖR” SZERKESZTŐSÉGE.

Fővárosi levél.

Budapest, 1890 május 13.

(Baross Gábor halála és temetése, Duse Eleonora, lóverseny, Wulf lovarda ligeti élet.)

Eddig még nem igen volt okom magamat szerencsétlennek érezni, de már kezdem belátni, hogy szerencse csillagom — legalább e lap tisztelt olvasóközönségével szemben — kezd vesztetni eddigi ragyogásából. „Kedves barátom” — írja a szerkesztő — „legjobb lesz, ha leveleid élénk színezetűek lesznek...” s én gomolygó füstfelhőbe (a la modern Zeus) burkolva gondolkodom legközelebbi levelém élénk színeiről. Májusban didergő honatyák, kik fűtés gyanánt heves jeleneteket idéznek: elő... magnetikus hölgy rövid szereplésére való kilátás (látszik, hogy Somossy nem ismerős a rimaszombati szép hölgyekkel, mert akkor nem kürtölné oly nagy garral a georgiai magnetikus hölgy világra szóló csodáját, van abban a kis városban elég szép nő, kinek szemében szívetek vonzó magnetikus erő van)... a Duse-t néző, de nem értő közönség... stb. oly bő anyag az élénk színezéshez. De semmi sem biztos a nap alatt. A hét első napján reggel az élénk forgalmu utcák népe szomorúan sietett napi foglalkozása után katasztrófa közeli bekövetkezéséről beszéltek, s még meg sem haladta a nap a meridiánt, hirdették a telefonok, hogy a „vasminister” nincs többé. Hogy miért, azt egy hét óta kellően kifejtették a napilapok nagy dobosai. Nagy államférfiut vesztett benne a nemzet, s mint ennek jó polgárában, bennem is megszüntek az élénk eszemenetű levelek írásához feltétlenül szükséges vídám gondolatok; a nemzet gyásza bennem is egy szerény nyilvánítóját lelte.

Ott volt kiterítve a nagy halott, kisebb elfogadó termében, a 280 koszorú mivel sem enyhítette a gyászhely komorságát. Szerdán délután impozáns menetekben hullámozott a sok testület a lánchídon keresztül Budára. A hercegprimás celebrálása alatt lefolyt egyházi végtisztesség valóban méltó volt a halott nagyságához, s midőn az óriás menet megindult, megkondult a Basilika „gömöri” nagy harangja.

Nem hiába kezd azonban Budapest világvárossá fejlődni, megvan az általános gyász közepette is a kellő számú közönsége a szórakoztató helyeknek is. A városligeti szinkörben az olaszok Jászay-ja, Duse Eleonóra minden felléptével zsufoolt házat idéz elő. Drámai előadása feltarthatlanul magával ragadja minden hallgatóját. Ahol más örjög, ahol más tragikus mozdulatok labirintájával fokozza játékát, ott Duse majdnem nyugodtnak mondható egyszerűségével ér el hatást, olyat, mely azt a közönséget is, mely az előadott darabot csak a magyar színpadokról ismeri, frenetikus ovátiókra ragadja.

A főrangú világ sport-szórakozását Duse előadásain kívül a tavaszi lóversenyek képezik. Vasárnap, az első nap nemcsak az esős idő, de az érdeklény miatt is lanyhá volt; de a keddi gyönyörű nap ezrivel vitte gyepre a közönséget. Pár forintjáért drukkoló gólya-jogász, s ezekben játszó főur egy óhajásban leledzik, gazdag trasságok gyönyörű fogataikat, finom delihölgyek ruhájuk pompáját fitogtatják; látesövek és lorgnettek erős használatban vannak, sokan saszsemeiket erőltetik a végső fokig, biztatják a jockeyket, pedig azok egy szót sem hallanak belőle. Aztán nekiesnek a totalizátornek, a legnagyobb rész pedig — „... zsebbe könyökig mász, czupász...”

Apropos jut eszembe a Wulf-lovarda, mely előadásait zsufolásig telt padok előtt tartja az állatkerti helyiségben. Mesével határos kitarás szükséges ötven csodórnek oly bámulatos betanításához, mint a hogy azt Wulf tette; ostarának egy suhanásához képest csodálatosan meglepő összhanggal mozdul ez a nagy tömeg, s azt hiszem, hogy azt a gömöri hegyek között összeszedett ötven darab sárgafölög buta atyafival ily produkciót betanítani abszurdum volna.

A lóversenyről jövő, s a lovardába menő közönség aztán a liget Stefánia-utján találkozik. Az ut kavicsán robog a sok elegans fogat, a gyalogjárdát sűrűn ellepi az ezeket bámuló s legtöbb esetben irigylő közönség, a lombárnyalta faszor kellemei háttérbe szorulnak, még a híres Banda Marzi is üres asztaloknak muzsikál a Széchenyi-szigeten; mindenki látni és láttatni akar, vagy legalább is szeretne, mint az a szép leány, a ki mellettem talán csak hangosan gondolkozva, susogta epedő ajkaival: „Istenkém, csak engem valaha annyira segiténél, hogy becsületes uton egy szép négyes fogathoz jutnék!” Komolyan mondom, ilyen vágyak az én puritán lelkemből sincsenek teljesen kizárva!

FŐVÁROSI.

V e g y e s e k.

(Maguktól meggyuló szivarok.) Egy szentpétervári droguista oly szivarokat hozott forgalomba, melyek érdes oldalukon dörsölés folytán, maguktól gyulnak meg. A gyuladást okozó anyag állítólag ártatlan és szagtalan.

(Elmés kis találmányról) Irnak az amerikai lapok, mely „garterphone” név alatt jött forgalomba, s arra szolgál, hogy a harisnya-kötőre alkalmazva, pontosan megmérje: hány mértföldet gyalogol naponta egy-egy újvilági szép leány. Miután a „bágyatag szépségek” teljesen kimentek a divatból, a nap hősnője ma az, ki legjobban meg van edzve a sportfáradalmakhoz. A garterphone segítségével meghatározhatjuk a bevasárlások alatt befutott mértföldeket is, s a kis készülék néha 5—6, sőt 10 mértföldet is jelez ilyenkor! Mondják, hogy a kevésbé erélyes széplegyek beírják vele, ha a „hamachan” ringatják vagy lóbázzák lábaikat, kényelmes regényolvasás közben; a garterphone ilyenkor is hűségesen regisztrálja a mozgás mennyiségét.

(Fesztelenebb jellegű ebédek-nél) divatba kezd jönni, hogy sorshuzással határozatnak el, ki lesz az asztalbeli szomszéd. A férfinevek egy nagy „ridiculbe” tétetnek és a hölgyek húzzák ki a kis papírszeleteket. Vége tehát a házigazdák megpróbáltatásának. Nem kénytelenek többé a legidősebb hölgyek, vagy a legunalmasabb urak között unatkozni. Mi több, a háziasszonynak némi kis furfangos csalásra is kínálkozik alkalom s bizunk benne, hogy élni fog az alkalommal.

Irodalom.

— Berzete, Rudna, Körös, Jólész, Rozsnyó egyesült ev. ref. egyházak története. Alig néhány nappal ezelőtt ily czimen hagyta el a sajtót Batta György simoni ev. ref. lelkész műve. Bármily parányi is az, bármily érdektelen legyen is a nagy világra, a protestánsoknak, különösen pedig a kálmistáknak oly fáklya fénye, mely hivatva van a gömöri egyházmegegye egy hajdan híres, de az utóbbi évtizedben csaknem feledésbe tűnő egyik egyházának történetét közelebről megvilágítani s az érdekeltek figyelmét felhívni a „Magyar Sion” eme végvárára, hogy legyen az ismét oly erős védőfala a protestantizmusnak és hazafiságnak, mint a mily rendithetetlen oszlopa volt, egyszer századokkal előtt. A mű szerzője, — mint fentebb említett — Batta György, volt berzetei, — jelenleg simoni ev. ref. lelkész. E kiváló férfi volt az, ki fáradságot nem ismerő vas szorgalmával romjaiból — közadakozás útján — újból építette fel a teljesen romlásnak indult berzetei paplakot, az iskolát, a templomot, mely utóbbin ugyancsak meglátzott az idő foga. Ezen körülményt, a hosszú küzdelem után elért fényes eredményt nem találjuk felemlítve e kis egyház történetben, nagy kár pedig, miután e történelmi tény nélkül a megjelent művet nem lehet kerek egésznek tekinteni; azonban eltekintve ettől, a hasonrangú és érdekű történelmi művek között méltán foglalja el az őt megillető — s bizonyára nem utolsó — helyet. Felette sok munkát, fáradságot és utánjárast vett igénybe e mű, mig ma kikerülve a sajtó alól, át lehetett azt adni az egyházi ügyek iránt melegen érdeklődőknek. Ezen művére alig lehet valamit megjegyezni; nyelvezete folyékony s magyaros; iránya egyszerű és mégis gyönyörködtető. Kiállításra eléggé csinos. Tizenhat fejezetre oszlik, melyeknek választékosan dus tartalma tanuskodik a szerző pártatlan és lelkiismeretes munkásságáról. Két táblázatos melléklettel is el van látva, mely a Máriássy család leszármazását tünteti fel. A mű Máriássy Barna főgondnok urnak van ajánlva; ára: ? megrendelhető a berzetei ev. ref. lelkésszi hivatalnál. A tiszta jövedelem a berzetei és rozsnyói egyházak javára fog fordítottatni, mely körülménynél fogva, mi a jelen művet a legmelegebben ajánlhatjuk közönségünk jóakaratu pártfogásába.

— Baross Gábornak, a korán elkötött vasminister legújabb, többféle alakban megörökített fényképét fogja hozni a legszebb képes hetilap, a „Magyar Geniusz”. A többek közt egy remek fényképfelvételt, mely azon jelenetet ábrázolja, midőn a 19-ik század legzseniálisabb ministere utolsó útjában kíséretével meglekinti a vaskaput. A fényképfelvételeken kívül csoportosítani fogja Baross autogrammjait s politikai életünk egyik kitűnőségétől fog hozni nekrológot. Ezek is mind megannyi bizonyítékai a „Magyar Geniusz” életrealóságának, mert nem riad vissza semmi áldozat és fáradságtól, csak hogy a művelt olvasóközönség legmagasabb igényeit is kielégithesse. Felhívjuk tehát lapunk t. olvasóit e fényes kiállítású képes hetilapra, melynek munkatársai között megtalálhatjuk irodalmunk színét-javát. A „Magyar Geniusz” (Kerepesi-ut 14. sz.) előfizetési ára félévre 5 frt, negyedévre 2 frt 50 kr.

APRÓSÁGOK.

Egyetemi hallgató és collegiumbeli fiatal hölgy.

„Hová mégy szép leány?”
 „Darwin-előadásra,” felel a lány.
 „Mit tanítanak ott, kedves szép lány?”
 „Hogy a férfi majom,” felel a szép lány.

Nagyítás.

— Egy északsarki tájképet festettem most, de olyan természetesen, hogy mikor rá akasztottam a hőmérőt, rögtön — 20 fokra szállott le.

— Az még semmi, pajtás. Én meg X gróf arczképét festettem meg olyan élethűen, hogy hetenkint kétszer meg kell az arczát borotválni.

Igazavan.

— Neked nem kellene így beszélned. Én sohasem szaladtam utánad, hogy férjemül kap hassalak.

— Nem. De a fogó sem szalad az egér után, azért mégis elfogja.

A csókról.

A csók a szerelem nemzetközi nyelve, szólan, néma, de mindenhol értik. A csók a szív kulcsa, ez nyitja fel a boldogság országának kapuit. Csók nélkül nincs igaz szerelem.

*

A csók áthidalja a távolságot meny és pokol között — és mindkettőbe elvezet.

Gr. P. K.

SZERKESZTŐI ÜZENETEK.

B. B. urnak F.-Hangony. Bocsánat! Tárcazelele nem azért maradt ki lapunk hasábjairól, mintha az közölhető nem volna. Óh nem!... Oka egyszerűen abban rejlik, hogy azon dícséretet,

mellyel ön tárcazeleleiben szerkesztőségünket illeti, lapunk hasábjain nyilvánosságra hozni nem akarjuk. Kérünk e helyett valami modern karcolatot, vagy elbeszélést, mely azonban ne terjedjék soha egy rendes tárca-közleménynél hosszabbra. A mi a „Hymnus” sorsát illeti, azzal tisztában vagyunk: jönni fog.

A. J. Orosztony. A „G. H.” szerkesztésétől visszaléptem, azért azt nem is küldhetem. Azonban, hogy a levegő édes illatát egy kis nyomdafesték, illetve betűalakjában érezd, ime az ujszülött „Gömör” példányait kapod. Hogy eddig nem kaptad, okát abban leled, mert már régen nem adtál magadról életjelt. Remélem, hogy az ujszülött csecsemő felnevelésében segélyemre leszel.

Cs. D. urnak Egyházasbást. Uram, uram, tisztelendő uram, nagyon óhajtanánk, ha jeles egyházi cikkei után olykor-olykor társadalmi irányu cikket is közölhetnének jeles tollából. Jól esik hinnünk, hogy ilyenl már a közelben meg fog örvendeztetni?!... Egy kis türelmet kérünk, s költeményei — azon vagyunk mi is — hogy mielőbb napvilágot lássanak.

K. A. urnak N.-Szuha. Üdvözlő versét megtartottuk az önmagunk gyönyörködtetésére. Az abban foglalt őszinte jó kívánatát köszönjük; azon irányt, melynek betartására kér, nemcsak hogy megvalósítani, de emelni is igyekszünk. Munkatársaink sorába szívesen látjuk önt is, foltéve, ha irántunk tanusított jóakarata mindig aktuális és közérdekű közleményeket bocsát rendelkezésünkre.

V. L. urnak Rozsnyó. Cikke minden tekintetben kifogásolhatatlan; hogy rövidítve lát napvilágot, szíveskedjék felróni annak, hogy későn érkezett kezeink közé. Más alkalommal, ha szíves lesz fölkeresni, — mit óhajtanánk — a cikkeit a hétfői postával szíveskedjék továbbítani.

Piaczi árak

Rimaszombatban május 14-én tartott hetivásáron.

Termények	Minőség-hect.-ben	Ár 100 kgmonkint	
Buza	75—77	8.00	8.20
Buza	78—80	8.20	8.40
Feles	74	7.80	8.00
Rozs.	70—72	7.60	7.80
Árpa	60—62	5.00	5.20
„	62—66	5.50	6.00
Zab	39—41	5.50	5.60
„	41—44	5.80	6.00
Tengeri	74	4.60	4.50
Köles	—	0.00	0.00
Széna	—	2.00	2.20
Zsupszalma	—	1.70	1.80

NYILTTÉR.

(Ezen rov. tban közlöttekért nem vállal felelősséget a szerkesztőség.)

Tisztelettel tudatom a nagyérdemű közönséggel, hogy

ÜGYVÉDI IRODÁMAT

f. május hó 1-ével

Rimaszombatban, a Jánosi-utca 13-ik számú ház emeleti helyiségében, megnyitottam.

Tisztelettel:

Dr. Cziner Miksa,

köz- és váltóüggyvéd.

HIRDETÉSEK.

Lakásváltoztatás.

Tisztelettel tudatom a n. é. közönséggel, hogy május 1-től

SZIJJÁRTÓ-UTCZA 26. SZ.

alatt lakom. Kiváló tisztelettel

Schwartz Jónás,
szobafestő.

Tisztelettel értesitem a n. é. közönséget, hogy

ÜZLETHELYISÉGEMET

Tompá Mihály-utca 4. sz.,

tek. özv. Zehery Gáborné asszony házába helyeztem át, hol is további becses pártfogásukat alázattal kérve, maradtam mély tisztelettel

Füköh Jenő,
könyvkötő.

Az alant jegyzett cég ajánlja

Eckstein Fiesko ur

elismert solid és szakavatott vezetése alatt álló,

DÚS VÁLASZTÉKU FARAKTÁRÁT,

mindennemű

építési, asztalos és gazdasági czélokra

szükségeltető

F A A N Y A G O K B A N,

a legolcsóbb áron,

gyors és pontos kiszolgálás mellett.

KOKOVI FAIPAR-RAKTÁR

RIMASZOMBATBAN,

a vasúti állomás közelében.

ENGEL ADOLF női és férfi divatárak raktára

RIMASZOMBATBAN.

Ajánlja ez idényhez dúsán felszerelt raktárát

NŐI RUHAKELMÉK, FÉRFI ÖLTÖNYSZÖVETEK,
menyasszonyi kelengyék,

←→ fehérneműek, nyakkendők, ←→

nap- és esőernyők,

valamint még számtalan, e szakba vágó cikkekéből.

GYÖRFFY P. G.

ujjonan fölszerelt

KÖNYVNYOMDÁJA

RIMASZOMBATBAN, KOSUTH-U. 7. SZ.

ELVALLAL MINDEN A NYOMDAI SZAKBA VÁGÓ MUNKÁT,

ugymint:

BÁLI MEGHIVÓK, NÉVJEGYEK ÉS ELJEGYZÉSI KÁRTYÁK,

számlák, körlevelek, gyászjelentések,

TÁBLÁZATOS NYOMTATVÁNYOK STB.

kiállítását, a legjutányosabb áron mellett.

TRUBINT LUKÁCS

SZIJGYÁRTÓ RIMASZOMBATBAN, KOSSUTH-U. 11.

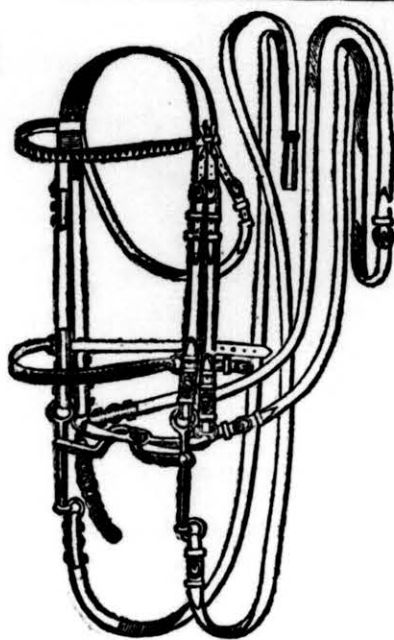

Ajánlja már évek óta fen-
álló és megyszerte a leg-
jobb hírnévnek örvendő,
nagy választéku

SZIJGYÁRTÓ-ÜZLETÉT.

Nyergek,
ostorok, gépszijak,
bőröndök,

a legjutányosabb árakon kaphatók.

Tanulónak felvétetik

vas- és fűszerkereskedésbe, egy jó házból való,
13 éves fiu, ki 4 elemi osztályt jól végzett.

Friedl Mihály,
Szomolnok-Hutta.

Kiadó

a rimaszombati belső piacztéren,
19. szám alatti házban egy tágas,
bolthajtás alatti, festett

nagy szoba.

Értekezhetni id. K á l m á n
Frigyessel ugyanott.

Eladó

mintegy 350 mmázsa mult évi termésű
széna és sarju
a varbócezi határban. -- Értekezhetni
Rimaszombatban, Dapsy József ural.

Értesítés.

Midőn több éven kitünő eredménnyel működő
kötődémet újra a n. é. közönség becses pártfogásába
ajánlom, egyuttal tudatom, hogy lakásom Tompa
Mihály-utca, Antal Gy.-féle házba helyeztem el.

Scholz Imréné.

Női és leánykalapok diszítve és diszítettlen, kész női és leánykötények.

Van szerencsém a n. é. közönség becses tudomására hozni, hogy helybeli

divatáru raktáramat

az idény legszebb és legkeresettebb újdonságaival dúsan ellátva, megnagyobbitottam.

Ajánlom gazdagon felszerelt raktáramat férfi és női divatcikkekben, gyapju és
vászón-áruban, a legújabb ruha-szövetekben és mindenféle mosó-kartonokban, kendők,
ágy- és asztalterítők, jutta- és csipke-függönyökben, rövid- és kötött-áruban,
izlésesen kiállított tricót-derekek, férfi és gyermek fehérneműek, gallérok, és
kézelők, nap- és esőernyőkben, bőr és kötött női és férfi keztyükben, flu- és
leányruhák szövetből, tricóból és mosó-kelmékből.

Megjegyzem továbbá, hogy férfi- és gyermek-öltönyöket a legújabb divat
szerint, saját szabásom által a legjutányosabban készítek.

Kiváló tisztelettel

Reisz József

Férfi és fiu puha és kemény kalapok.

BOR-KIVONAT.

Kitünő, egészséges bornak rögtöni készítő-
sére, melyet az eredeti, természetes bortól
nem lehet megkülönböztetni, tehát a leg-
melegebben ajánlhatom e különlegességet.
Ára 2 kilogrammonként (elegendő 100 liter
borhoz) 5 frt 50 kr. Használati utasítás in-
gyen mellékeltek. A sikerért és egészséges
gyártmányért kezeskedem. Felülmulhatatlan
borkivonatomban tetemes

szesz-megtakarítást

tesz lehetővé; azonfelül az itálnak kellemes,
mámorító izt kölcsönöz. Ezen különlegessé-
gen kívül szállítok mindenféle szeszt rum,
cognac és finom likörök előállításához.

Árjegyzék kívánatra bérmentve.

POLLÁK KÁROLY FÜLÖP,
szeszkülönlegességek gyára Prágában.

NAPERNYŐK 50%-kal GYÁRI ÁRON ALUL KAPHATÓK.

! OCCASIO !

Áruraktáram tultömöttsége miatt május 1-től a következő cikkeket gyári áron alul fogom
kiárusítani, ugymint:

3500 méter divatos női ruhakelmék,

minden színben, sima és mintázott, ezelőtt 1 frttől 1 frt 20 krig, most csak 50, 60 és 70 kr. — Cosmanosi
voálok, divatos mintával 20 krtól feljebb. — Francia és raye battistok, atlasz, szatin és mosó caschmírok. —
Napernyők fekete és mindenféle színben nagy választékban. — Fehérneműek, szepességi asztalkendők, törülközők,

VALÓDI RUMBURGI VÁSZNAK BÁMULATOS OLCSÓ ÁRAKON.

Továbbá férfi gyapju-szövetek,

INGEK, GALLÉROK, KÉZELŐK, NYAKKENDŐK ÉS HARISNYÁK stb. stb.

Kiváló tisztelettel

LANDAU A. FIA,

RIMASZOMBATBAN.

NAPERNYŐK 50%-kal GYÁRI ÁRON ALUL KAPHATÓK.

Löfkovics Lipót

NŐI ÉS FÉRFI DIVAT-TÁRA,

RIMASZOMBATBAN, FŐ-TÉR 24.

VALÓDI KARLSBADI CZIPÓK FŐRAKTÁRA

TURISTA-INGEK ÉS ÖVEK.

Ujdonságok az 1892. tavaszi idényre.

LEGUJABB DIVATU NŐI ZSAKETEK, KÖPENYEK, CAPES PELERINES stb., LEÁNYKA-KABÁTOK ÉS KÖPENYEGEK,

Női porköpenyek liszterből és selyemből, leány- és fiu-ruhák,

NŐI ÉS LEÁNY-KALAPOK,

NŐI-, FÉRFI- és GYERMEK-CZIPÓK, NYAKKENDŐK, FIU-KALAPOK,

95 kr. Férfi puha kalapok, 30-féle színben **95 kr.**
selyemzsinór-szegélylyel,

NŐI FELÖLTŐK A LEGOLCSÓBB ÁRAKON.

Női, férfi és gyermek fehérneműek.

Napernyők 55%-kal olcsóbban, mint bárhol!

Vidéki megrendelések pontosan eszközöltetnek.

GYÁRI ÁRON ÁLL.

GYÁRI ÁRON ÁLL.